

מכוניתו של הסרן בואדי ישראלי
אחרי מישונו ומישיהו, מיישנהו

בורמה, ג'ורג'ון, אחד הדיקטטורים הצבאיים החדשים של אסיה (וכרגע מתנגדו של ידיד ישראלי חתיק אחר, ראש הממשלה בדימוס אונג'ן). אחרי שרשרת ארבעה של ביקורי ואתה של מישיהו ומישיהו, הרי זה הביקור הראשון של מישיהו, אחרי ארבע שנים.

אף שהבורמה סירב לדבר על מדיניות, מחשש פן ירגיז את הערבים שבורמה קשר רה עמם ביידידות, הרי היה הביקור קרן אור. הוא הוכיח, לפחות, כי ישנה מדינה אחת באפריקה המסוגלת, בהשגות ה מצב בישראל ובמרחב, לפעול כמתחן נאמן בין שני הלוחמים.

חקירות

חולשת האיש החזק

כל אדם בכפר-סבא יודע מי הוא האיש החזק של המושבה. האיש החזק אינו פנחס ספיר, שר המסחר והתעשייה שמוצאו מה מושבה, וגם לא יושבראש המועצה המקור מית מרדכי סורקיס. האיש החזק של כפר סבא הוא נחום דוד, מזכיר מועצת הפועלים במקום, נציג מפא"י במועצה המקומית ו חבר הנהלת המועצה המקומית.

נחום דוד (40), עולה מסוריה, נמוך קומה וממושקף, נשוי ואב לשלושה ילדים, ידע לפלס לו את הדרך אל עמדת הכוח שלו. עד לפני כשש שנים היה נחום מזכיר מועצת פועלי באר-שב. כשפוסד מעבודתו זאת, חזר למושבה כפר-סבא, קיבל כחבר מפא"י ותיק את משרת מזכיר הסתדרות הפקידים במועצת הפועלים המקומית.

אולם בשנים האחרונות, כשהתרבו בני דוד המזרחי בקרב אוכלוסי המושבה, ידע נחום לרכב על הגל העדתי. מאחר שרוב העסקנים המפלגתיים במקום היו אשכנזים, הצליח נחום בכוח לשונו החלקלקה ובכשרונו התככים שלו לעלות מעלה מעלה. בבחירות האחרונות לועידת מסא"י השיג נחום דוד יותר קולות מאשר פנחס ספיר ומרדכי סורקיס גם יחד, הצליח למנוע את בחירתם של כל יריביו המפלגתיים. אחרי נצחונו זה לא היה מי שיעמוד בפני תביעתו למנותו למזכיר מועצת הפועלים, נוסף לחברותו מזה ארבע שנים בהנהלת המועצה המקומית.

עודדות מרבד הקסמים. אולם כמו לכל אדם חזק, שאיפותיו הגדולות אינן עומדות תמיד ביחס ישר ליכולתו וסגולתו, תי, היו גם לנחום דוד, המזכיר הכל יכול, חולשות משלו.

מדי פעם בפעם הובאו חולשותיו של נחום גם לידיעת אורחי כפר-סבא. בפעם הראשונה היה זה לפני כשנה, כאשר בטאון מפ"ם בכפר-סבא, הדי כפר-סבא, האשים את נחום דוד בכך, שקיבל במתנה שטיח מאחד מעולי מצרים. באותו זמן שנחום קיבל את השטיח, נאמר בפרסום, מונה אותו עולה לפקיד בבנק הפועלים.

מובן שנחום דוד מיהר להכחיש את הידיעה, ואף הבע להקים ועדת-חקירה מור כבת משני חברי מפא"י במועצה וחבר אחדות העבודה. לעומת זאת התעלם מזרי שחם של נציגי מפ"ם, מפרסמי ההשמדה לתבעם לדין, למרות שאלה חזרו ותבעו זאת ממנו במפורש. כעבור זמן-מה אמנם איים נחום דוד במשפט, ואף קיבל ממועצת הפועלים סכום של 500 ל"י לצורך הגשת המשפט. אולם בעשרת החודשים שחלפו מאז, לא הוגש שום משפט. במועצת הפועלים לא ידוע גם שנחום דוד החזיר את ההקצבה שניתנה לו לצורך המשפט. בפעם אחרת היו אלה דחיקת חברי מפ"י

בסדניה

העם

יכול יומי

ואלה הכותרות שהופיעו השבוע בגליון אחד ויהוד של עתון אחד:
"נעצר מהנדס עיריית בני-ברק כחשוד בלקיחת שוחד — רבים יחקרו"
"חייב מאות אלפי ל"י — וסגר חנותו."
"מבקשים להכריז כפושטן-רגל את הקבלו בית-הלחמי".

"נעצר בעל בית-מסחר לרפואות ברמת גן" (כחשוד בהחזקת רפואות גנובות).
"חשוד במעשה מגונה (מזכיר מועצת ה פועלים בכפר סבא) יצא לחופשה".

"צבי בן-אפרים (גובר אילת הגאשם בויוף) מתלונן: לא חוקרים אותי כלל!"
"שלושנות גרמניה מעיינים בגירוש הנהג הבורח" (איש אש"ד, שנחשד בארץ בויוף כרטיסי-ניסיעה).

"המשטרה דנה באמצעים נגד קוני התעור דות — מנהל בית-ספר מונטפריורי חזר לעבודתו".

"מגלה כוכבים (שפירסם מודעות כוזבות לתפקידים בקולנוע) נידון למאסר".
"3 ילדים נתפסו בבאר-שבוע בעת פריצה למשרד מוניות".

"הנער הבורח (מבית-סוהר) אחרי שנעצר באשמת גניבות) ביקר אצל חברו".
"התאבד תלמיד בבית-ספר חקלאי. לא מצאתי טעם בחיים".

ולסיום היום:
"ליקויים בסדר עשר סחנות, מונעים חיסול צחנת הירקון".

מדיניות

מבחן - למי?

א/ק איננה סופס התנדודה על הגלים השקטים, מול פורט סעיד, כשבמחמסניה ה מיטען הישראלי הבלתי-מפורק. יחד עמה התנדודה המדיניות הישראלית ברות, ללא כיוון ברור.

"סופס לא היתה אנונית-מיבחן", טען דוד בר ממשלתי מבלי להסמיק, אף שדוברים ממשלתיים מסרו בשעתו לעתונות את תמונת האוניה בלוית טקסט מרעיש, ערב צאת הספינה מן הנמל הישראלי. אולם בי מידה שאמנם היה זה מיבחן, היה זה מיבחן לממשלתי ישראלי. הציון: "לא מספיק".

כי אם בכלל עוד היה ספק בדבר, הרי נעלם השבוע. האוניה נשלחה לסואץ ללא מטרה ברורה, ללא תיכנון מראש של אמי צעירהגוד במקרה של חרמה, ללא עזרה מובטחת מצד שום מעצמה עולמית או האו"ם. עד כה, הסיכום הראשון של ה פרשה: תרומה של שקי-מלט לגמאל עבד אל-נאצר.

קרנאור ממזרח. אולם לא בכל הבי חינוות נכשלה השבוע מדיניות ישראל. לי פחות בשני מבחנים השיגה, טוב. השניים:

● **היחסים עם לבנון.** הגישה הנבו גה של ישראל למדינה הערבית הבלתי-עוינת ביותר התבטאה בשני צעדים חיוביים: החי ורת מספיק צבאי לבנוני, שיוורט על הגבול הישראלי, והחזרת מכוניתו של ראש-העדה המטואלית הלבנונית חסן בק, שגולגלה מכביש לבנוני לתוך ואדי ישראלי-עלידי מתנקשים לבנוניים שלא הצליחו להרגו.

● **ביקורו של ראשי-ממשלת**

האמת - לכלא! לשקרים - חרות!

זה פירושו של החוק שהתקין בן-גוריון, והאוסר לפרסם ידיעות על העליה. העונש הצפוי למפירים — 7 שנות מאסר.

למי אסור לפרסם?

לכל אזרח ישראלי, שאינו שייך אל החבורה השלטת.

למי מותר לפרסם?

לדויד בן-גוריון, שנאמרו סגרו את שערי היציאה מרומניה וחילבו בסיכויי העליה מברית-המועצות.

לשמעון פרס ודומיו, שפטפוטיהם על הפוסטניאל הצבאי של העליה נתנו בידי הערבים נשק יעיל למלחמה בה.

איפה אסור לפרסם?

רק במדינת-ישראל, בנימוק כוזב של טעמי בטחון — נימוק המחוק שוב את טענת הערבים כי ישראל מעוניינת בעליה רק מסעמים צבאיים.

לא בחוץ-לארץ — שם ימשיכו בן-גוריון וחבורתו לפרסם ידיעות ככל העולה על רוחם, לשם פרסומת אישית, בעתונות ובטלביזיה.

מדוע אסור לפרסם?

כי בעזרת סתימת-הפה לעתונות, אפשר יהיה להצדיק את גביית המס למען העליה שאינה קיימת — ושאסור עתה לכתוב כי אינה קיימת.

אולם בחוץ לארץ ימשיכו לפרסם סיפורי-בידים ותצלומים מתקופת ההעפלה, כדי להוציא מיהודי אמריקה מיליוני דולארים לצדור הנקוב של השלטון הקיים — למען העליה שאינה קיימת.

אזרחי ישראל!

השימוש בטעמי בטחון לסתימת הפה בענייני העליה — הוא כוזב. למען הבטחון — די לשים מחסום לפיהם של בן-גוריון, פרס ושות'.
"בטחון" האוסר להעתיק בישראל ידיעות המתפרסמות בעתוני העולם כולו — מגוחך הוא.

אזרחי ישראל!

אל תתנו להוציא את כספכם בטענות-שוא!

העליה לא תגבר עליידי השלכת האמת לכלא!

לחמו למען החלפת המשטר — למען יצירת

תנאים הבוא עליה המונית — בגלוי, לעיני העולם כולו!

הפעולה השמית

תן ידך לפעולה! פנה אל מרכז הפעולה השמית, ת.ד. 11253, תל-אביב

כרכי "העולם הזה" 1956

ספור חוגבל של כרכי "העולם הזה" משנת 1956 נמצא לחכירה. לפנות, בכ תב, לצבי רובינפלד, תל-אביב, שכונת הרכבת מסי 8.

יפאורה בע"מ